

Πριν πολλά χρόνια βρισκόμουν πάλι στην Αθήνα όταν γίνονταν οι δημοτικές εκλογές -όπως τις έλεγαν τότε- και το βράδι όταν ανακοινώθηκε πως τις κέρδισε ο Μπέης τού ΠΑΣΟΚ είχε γίνει και ο χαμός στην πόλη. Σαν να είχε κερδίσει ο Παναθηναϊκός το ντέρμπι με τον Ολυμπιακό, τέτοιος ενθουσιασμός με λαϊκούς πανηγυρισμούς όλη νύχτα.

Ε, έλεγα κι' εγώ ότι φέτος θα απολαύσω την ίδια ατμόσφαιρα προεκλογικά και το βράδι των εκλογών, αλλά οποία απογοήτευση. Βέβαια, η ατμόσφαιρα παραμένει δηλητηριασμένη από τους ρύπους, αλλά και από το πολιτικό σκηνικό, γι' αυτό ίσως ο κοσμάκης με το ζόρι που περνά η τσέπη του δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται για εκλογές.

Εγώ υποπτεύομαι ότι τις φοβούνται κιόλας, επειδή την τελευταία φορά που ψήφισαν δεν τους βγήκε σε καλό και ακούω πολλά για αποχή.

Πραγματικά, αν εξαιρέσεις το ΚΚΕ που δεν έχει αφήσει τοίχο για τοίχο και στύλο για στύλο χωρίς τις αφίσες του στις οποίες κάνει έκκληση "η αγανάκτηση να γίνει δύναμη", δεν βλέπω κινητικότητα από τα άλλα κόρματα.

Ομως, κάτι άρχισε ν' αλλάζει ύστερα από τις τελευταίες δημοσκοπήσεις που δείχνουν κάθετη πτώση στην δημοτικότητα τής κυβέρνησης Παπανδρέου που, δυστυ-

Όταν τα χρόνια περνούν γρήγορα σημαίνει ότι περνούν ευχάριστα.

Κόσμια και.. μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

χώς, κατέφυγε στις παροχές για να κερδίσει τη χαμένη αξιοπιστία της. Επειδή δεν πιστεύω ότι είναι αξιόπιστη μια κυβέρνηση με τη δημοτικότητά της στο 27%, αλλά και η αξιωματική αντιπολίτευση δεν έχει λόγους να χαίρεται καθιστή στο

ντιπαράθεση ανάμεσα στην κυβέρνηση και τα κόμματα τής αντιπολίτευσης. Να προσθέσουμε, όμως, ότι οι ψηφοφόροι που εγκαταλείπουν το ΠΑΣΟΚ δεν ζητούν άσυλο στη Ν.Δ., αλλά στους κεντροαριστερούς "αντιμνημονιακούς αντάρ-

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εκλογές; Ποιές εκλογές;

21%, έστω αν έκλεισε την ψαλίδα στις 6 μονάδες από 12 που ήταν πριν ένα χρόνο.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, αποφάσισε να προσφέρει έκτακτα επιδόματα σε 500.000 φτωχούς Ελληνες, που υποφέρουν τις συνέπειες των κυβερνητικών οικονομικών μέτρων, δηλαδή -όπως λέμε- "να σε κάψω Γάινη, να σ' αλείψω λάδι".

Τις τελευταίες ημέρες, πάντως, η προεκλογική εκστρατεία πολιτικο-ποιήθηκε και άρχισε μια έντονη α-

τες" τού ΠΑΣΟΚ, όπως χαρακτηρίζονται οι πασόκοι πολιτικοί που διαφωνούν, τύπου Γιάννη Δημαρά, που απειλεί να γίνει Περιφερειάρχης Αττικής.

Αλλά αυτή η οργή των πολιτών εναντίον των πολιτικών τους, έχει μια ανησυχητική συνέπεια την εμφάνιση των φασιστών που βγήκαν από τις τρύπες τους με την ελπίδα ότι θα εκμεταλλευτούν την απόγνωση των πολιτών. Δείχνοντας δήθεν συμπάθεια για τους συμπα-

* Τα φώτα και οι Ελληνες

Γίνεται κρίση και οι Ελληνες να μην την σχολιάσουν με ειρωνεία και αυτοσαρκασμό; Ακουσα, λοιπόν, ότι στις Θερμοπύλες 300 στρατιώτες θυσίασαν τη ζωή τους για να σώσουν την Ελλάδα και τώρα η Ελλάδα θυσιάζεται για να σωθεί από 300 βουλευτές.

Ομως, στη δική μου περίπτωση ταφιάζει περισσότερο το άλλο που άκουσα, ότι οι Ελληνες χάρισαν τα φώτα στους ξένους και έμειναν οι ίδιοι στο σκοτάδι.

Μου ταφιάζει επειδή ένα μεγάλο και ενοχλητικό πρόβλημα που αντιμετωπίζω στην Ελλάδα είναι το γεγονός ότι δεν μπορώ να συνδεθώ με το διαδίκτυο, επειδή δεν έχω ΑΦΜ (Απόδειξη Φορολογικού Μητρώου)! Ξεποδαριάστηκα, παρακάλεσα, λικέτευσα, αλλά καμία εταιρεία μπορεί να μου προσφέρει σύνδεση στο διαδίκτυο που για μένα είναι απαραίτητο εργαλείο για ν' ανταποκριθώ στις επαγγελματικές υποχρεώσεις μου.

Δεν μπορώ, ειλικρινά, να καταλάβω γιατί χρειάζεται να έχω ΑΦΜ για ν' αγοράσω ένα προϊόν όπως το διαδίκτυο και όχι για ν' αγοράσω κρέας ή φασολάκια και ποιός... σοφός νομοθέτης αποφάσισε αυτό το διαχωρισμό. Βέβαια, υπάρχει κάποια δικαιολογία γι' αυτό, όπως υπάρχουν δικαιολογίες για πολλά άλλα, όπως τη Ζίμενς ή το Βατοπέδιο ας πούμε...

Στο μεταξύ, εγώ αναγκάζομαι να περπατώ ένα χιλιόμετρο μέχρι το Flocafe στην Υμηττού, που προσφέρει ασύρματο διαδίκτυο στους... επικίνδυνους σαν κι' εμένα που δεν έχουμε ΑΦΜ. Φυσικά δεν είναι δυνατόν να ζήσω στο Flocafe όσο πολιτισμένο και αν είναι το περιβάλλον του και εξυπηρετικές οι θαυμάσιες σερβιτόρες του και γι' αυτό δεν έχω την ενημέρωση που χρειάζομαι από την Αυστραλία.

* Καραγκιόζηδες

Τόπε ο καραγκιόζοπαίχτης Ευγένιος Σπάθαρης (1924-2009) και ποτέ δεν

τριώτες τους που υποφέρουν από τις τιμωρίες που τούς επέβαλε άδικα η τρόικα και συμμεριζόμενοι με ενθουσιασμό την αγανάκτηση εναντίον των δημοκρατικών θεσμών για την αποτυχία τους, οι ακροδεξιοί προβάλουν τις εμετικές ρατσιστικές θεωρίες τους, που συνδέονται με βίαιες επιθέσεις εναντίον υποψηφίων κυρίων του Συναπισμού επειδή τον θεωρούν "φίλο" των προσφύγων.

Πάντως, δεν βλέπω θετική ανταπόκριση των Ελλήνων στα κηρύγματα και τη βία των "χρυσαυγιτών" που -ευτυχώς- είναι κουτοί και δεν έχουν ιδέα πώς να καλλιεργήσουν το πρόσφορο έδαφος που υπάρχει γι' αυτούς σήμερα στην Ελλάδα. Ο πας έκανε ο Χίτλερ στην Γερμανία όταν επικρατούσαν παρόμοιες συνθήκες από το οικονομικό βάρος που σήκωνε ο λαός της ύστερα από τις τεράστιες αποζημιώσεις που αναγκάστηκε να πληρώνει στους νικητές του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

Στο μεταξύ, πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν ότι η πολιτικοποίηση των Αυτοδιοικητικών εκλογών θα έχουν μεγάλο πολιτικό κόστος σε εκλογική ήπτα τού ΠΑΣΟΚ και σε μια τέτοια περίπτωση δεν αποκλείονται ούτε το ενδεχόμενο πρώτων εκλογών σε μια περίοδο που ο δικομματισμός στην Ελλάδα δεν συγκεντρώνει ούτε το ήμισυ των ψήφων.

ήταν πιο επίκαιρο:

"Μαθαίνω όποτε μπορώ τους νέους πώς να πάιζουν Καραγκιόζη. Οχι να είναι κάτι πεθαμένο. Γιατί ο Καραγκιόζης είναι ο καθένας μας. Είναι ο άστεγος, είναι ο άνεργος, είναι ο πρόσφυγας, είναι ο πεινασμένος, αυτός που έτρωγε ξυλιές από τον Πασά. Είναι η αιώνια εικόνα τού Ελλήνα. Εχει αλλάξει αυτό; Ακόμη ο Ελληνας τα ίδια δεν τραβάει;"

Τώρα ο Ελληνας δεν τρώει ξυλιές από τον Πασά (ή μήπως κάνω λάθος);, αλλά οπωσδήποτε τρώει άγριο ξύλο από τους Ευρωπαίους, από τις τράπεζες και τελευταίους αλλά μη αμελητέους τους πολιτικούς του.

* Καλό!

1954: Κατέβαινε από το χωριό ο Βαγγέλης με το καινούργιο αυτοκίνητό του και στην στάση διπλανού χωριού, βλέπει τον Μανώλη να περιμένει το λεωφορείο.

- Που πας μωρέ Μανώλη, του λέει ο Βαγγέλης, στο Ηράκλειο; Αντε να σε πάρω, και εγώ εκεί πάω.

- Μπά, του απαντά, περιμένω το λεωφορείο και δεν θέλω να το χάσω.

Μια άλλη φορά τον ξαναπέτυχε στη στάση, μα ήταν προετοιμασμένος ο Μανώλιος να μη κάνει και άλλη γκάφα. "Αν σταματήσει ο Βαγγέλης μωρέ", σκέφτηκε, "να μπω στ' αμάξι του να κατεβούμε στη χώρα".

Έτσι και έγινε, σταματάει ο Βαγγέλης, μπήκε ο Μανώλιος στο αυτοκίνητο και ξεκινήσανε.

- Και περίμενες πολύ ώρα στη στάση, μωρέ Μανώλη;

- Ναι μωρέ, αποκρίνεται ο Μανώλης, ναι, το λεωφορείο των 7:30 περίμενα, μα δεν κατέχω ήταν ώρα περνά.

Με αυτά και με αυτά, πέρασε η ώρα, φτάσανε στα μισά του δρόμου, μα ο Βαγγέλης έτρεχε και ο Μανώλιος φοβόταν. Έβλεπε το Βαγγέλη να αλλάζει τις ταχύτητες τη μια μετά την άλλη πότε να ανεβάζει πότε να κατεβάζει, μια πάνω το λεβιέ, μια κάτω, έβαλε λίγο και το μυαλό του να δουλέψει και λέει του Βαγγέλη:

- Μωρέ σύντεκνε, κράτα και με τα δύο σου χέρια το τιμόνι, και άσε με εμένα να ανακατώνω τη βενζίνα!

Ακόμη ένα:

Ήταν κάποιοι ψυχολόγοι και κάναν ένα πείραμα. ήραν ένα αεροπλάνο και φώναξαν και έναν Αγγλο, έναν Γερμανό και έναν Έλληνα για να δουν τί θα κλέψει ο καθένας.

Μπαίνει ο Αγγλός, και κλέβει έναν κινητήρα. Μπαίνει ο Γερμανός, και κλέβει τους υπόλο